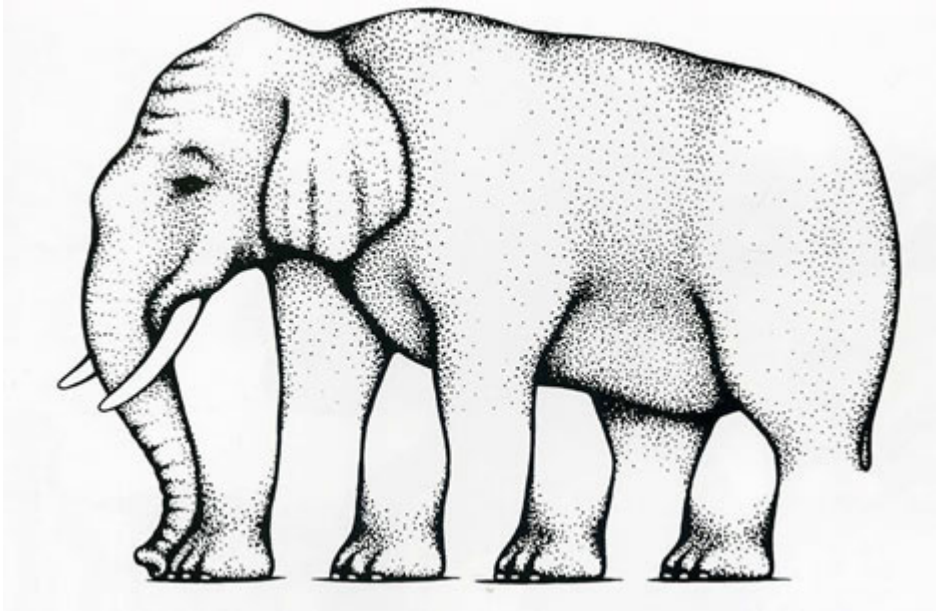

Bir filmde seyretmişim. İllüzyonist, kafesteki bir kuşu yok edip sonra başka bir yerde ortaya çıkarıyordu. Hilesi şöyle; önce birbirine ayırd edilemeyecek denli benzeyen iki kuş buluyorsun; kafeste bir kapan kurulu oluyor ve gerektiğinde hızla açılıp kafeste ne varsa hızla altına alıp ezip dümdüz ediyor. Aynı filmde illüzyonist, bir de insan yok etme numarası yapıyordu.

Dün yapılan seçimler, hiçbir şey ifade etmiyor. Hiçbir anlamı yok.

Aksini söylemek, ancak baştan sona meşru olmayan uygulamalarla kurulan sandık sonuçlarının kendi kendinin yegane meşruiyet kaynağı olduğu abesliğine batmaktır.

Kimin neden nasıl oy verdiğini sorgulamak bile anlamsız. Önceden belirlendikten sonra sonucun çıkmasının en kötü olasılıkla deneye yanıla bir yolu bulunur. Direniş -bir kırılma noktasına gelinmedikçe- yalnızca maliyeti artırır. Daha fazla insanın güdülenmesi gerekir. Katılım artar. Nihayetinde sonuç kurulduğu gibi hasıl olur.

Türkiye’de devleti yönetenlerin sözünün kendileri için hiçbir bağlayıcılığının olmadığı, hukukun keyfi işlediği, fiilen bir devletin kalmadığı, siyasetin milleti heyecanlandırıp oyalayan bir orta oyununa dönüştüğü artık tüm açıklığıyla ortadadır.

Karşı karşıya olunan, mafyöz yöntemlerle hiyerarşik yapılanma içinde önemli oranda bir grup insanı boyunduruğu altına almış, biri sünni İslam olduğunu iddia eden, diğeri Kürt olduğunu iddia eden iki zorba örgütün andan ana, durumdan duruma değişen kurallarıdır.

2002’den bu yana tekrar tekrar izlemek durumunda kaldığın illüzyonlar, seni Türkiye sağının bunlardan ilki, Türkiye solununsa ikincisi olduğuna inandırmak üzerine kurulmuş. Buna göre geriye kalanlar ise süs diye sağın ya da solun orasına burasına iştirilmiş ya da salondaki büfede duran dededen nineden kalmış her halükârda işlevsiz olan birer aksesuar.

Bu, senden bağımsız, senin adına, sana senin ne olduğunu gösterme girişimidir. Gerek 2007’de gerek 2013’te açıkça gördüğün üzere ne seninle ne de Türkiye’de olup bitenlerle pek bir alakası vardır.

* * *

Kanımca; en temel ahlaksızlık sorununu içinde barındıran, hangi tür olursa olsun ahlakın dışına çıkmadan yapılamayacak ve anlaşılamayacak -hoş anlaşılmasının kimseye bir yararı da yok- bu illüzyonlarla oyalanmaktansa, sahneye atlayıp orta oyununa katılmaya ya da oturduğu yerden müdahale etmeye çalışmaktansa, seyiri terk edip yaşamın kendisine yönelmelisin. Orada boyundurukları kırmak ve orada direnerek müdahaleleri geriletmek, orada kurulan birliklerle olanaklıdır.

Bakışını balçıkla sıvanmaya çalışılan güneşe, öznellikle saklanmaya çalışılan gerçeğe çeviren Haberboyu 2002’den bu yana tekrarlanıp duran bu illüzyonun bir parçası olmadı.

* * *

Not: İllüzyonda önemsiz ayrıntı olduğundan es geçilmiş ders alınacak bazı yanlar da yok

değil. Örneğın, örgütlenmeye ağırlık veren bazı örgütlerin olağanüstü büyüdüğü ancak toplasan yine de yüzde yarım bile etmedikleri ciddiye alınması gereken bir sonuçtur.